

XXXI. SVĚDECTVÍ

Písmo svaté:

Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. Také vy vydávejte svědectví, neboť jste se mnou od začátku. (Jan 15, 26 -27)

Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci, ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“ (Sk 1, 7 -8)

Katechismus:

Povinnost křesťanů účastnit se života církve je má k tomu, aby jednali jako Svědkové evangelia a závazků, které z toho vyplývají. Takové svědectví je předáváním víry slovem i skutkem. Svědectví je úkonem spravedlnosti, který potvrzuje pravdu nebo ji dává poznat. „Všichni věřící kdekoli žijící jsou totiž povinni příkladem svého života i svědectvím svého slova dávat viditelně najevo nového člověka, kterého křtem oblékli, i moc Ducha svatého, který je posílil biřmováním.“ (čl. 2472 KKC).

Text k prohloubení meditace:

Svědectví je nejdokonalejší službou lásky. Křesťanské svědectví je dokonalou službou lásky ke Kristu. Cesta svědectví vychází nutně od Božího slova, které vede k lásce a odtud ke sjednocení s Kristem, čeho důsledkem je živá, stálá a úplná přítomnost Krista, jeho bytí a konání. To je svědectví, které neexistuje bez zachování Božího slova, bez lásky a věrného spojení s Kristem. Svědectví je vyzařování Krista, k čemu nedojde, pokud Kristus nepřebývá v celém člověku.

Boží slovo – duch a život Boží – naslouchané a praktikované, umožní člověku „vlastnit“ Boha, a dokonce nás činí podobnými Bohu. Člověk se tak stává láskou. Bůh je láska a člověk, sjednocený s Bohem skrze víru v jeho slovo, se stává láskou. To je jediný zdroj sjednocení, které komunikuje tytéž charakteristiky, které má Ten, s nímž je člověk sjednocen. Člověk žije Boží život prostřednictvím jeho slova a Bůh projevuje svůj život prostřednictvím skutků člověka. Odtud pochází svědectví. Je to „soutěžení“ lásky – svědek žije v Bohu, zachovává jeho slovo, miluje a stále víc se sjednocuje s Kristem Ukřižovaným-Vzkříšeným; a Bůh žije ve svém svědku, jeho prostřednictvím hovoří, miluje a sjednocuje se s jinými Božími dětmi.

Sloužit Bohu..., aby Bůh sloužil bratřím v tajemství spásy. Spásou je sám Bůh, Ježíš Kristus. Na člověku je, aby ho nechal konat skrze svůj život a své skutky. Toto je smysl Ježíšových slov apoštolům: „*buďte mými svědky*“. Naším úkolem

je nechat v nás žít Krista, který učí zástupy, laská děti, upřednostňuje chudé, pečuje o nemocné a miluje hříšníky. Dále je tímto úkolem reprezentovat Krista, který se modlí a pláče, který bdí a potí se krví, který nahlíží do tajemství srdcí, napomíná pokrytce a kárá svatokrádežníky; nechat Krista dál přijímat veřejné hříšníky, odpustit cizoložné ženě, Samaritance, Magdaléně a otevřít volnou cestu do nebe kajícímu lotru. Dokonalý svědek je ten, v němž plně žije Kristus: „*Nežiji už já, ale žije ve mě Kristus*“ (Gal 2,20). Žije v něm tedy Kristus chudý, pokořený, zatčený, odsouzený, trpící, ukřižovaný, pohřbený, vzkříšený a modlící se v nebi po Otcově pravici za bratry ve vyhnanství. Plnost lásky znamená dávat bratřím k dispozici dobra, která člověk vlastní, a to je plnost Krista.

Svědectví je tedy darování Krista bratřím prostřednictvím vlastního darování se Kristu. Svědek, Kristus a bratři jsou nejúčinnějším trojúhelníkem tajemství spásy v církvi a ve světě. Stát se svědectvím Krista, to je záření nového světla slunce v dějinách církve a lidstva, zářením naděje a lásky ve službě utrpení budoucích i přítomných generací.

Předsevzetí:

Svědectvím křesťana je projevování myšlenek, slov, chování a pocitů Krista ve skutcích lásky k Bohu a k bližnímu. Jsi tím, co děláš a ne tím, co mluvíš. Sv. Terezie z Avily říkala svým spolusestrám, že mají vyučovat svým chováním, svým svatým životem a ne slovy. Tato moudrá rada neplatí jistě jen pro klauzurované mnišky, ale též pro nás ostatní. V první řadě ať tvůj život odpovídá tomu, co Kristus učí, a teprve pak o tom můžeš začít hovořit druhým. Úsilí o věrohodné svědectví, necht' je tvým předsevzetím!

Myšlenka na závěr:

„Nejlepším semenem nových povolání je svědectví, že umíme žít ve společenství. Radostné bratrské společenství je nejpřitažlivějším kouzlem pro nová povolání.“ (Mons. P. Galeone 3. 3. 2006)

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ

17.30 adorace v kostele s možností svátosti smíření; 18.00 mše svatá v kostele; po mši sdílení v kryptě a malé občerstvení u „kulatého stolu“. Katecheze a další informace nalezneš:

<http://spolotcepia.signalny.cz/>